Sborové
OZVĚNY
Časopis sboru Českobratrské církve evangelické v Teplicích • září 2019 • Ročník XXIV

K tomuto životnímu kroku ji připravil a bohoslužby společně s ní vedl farář Martin Bánoci.

Milí bratři a milé sestry!

Konfirmace, to nejsou jen dnešní bohoslužby. Předcházelo jim několik let přípravy a setkávaní. S Eliškou jsme se setkávali a znám ji – víš kolik je tomu dnes? Osm měsíců a 23 dní. Možná si už říkáš, konečně to končí! Ale já si říkám - jsem rád, že jsem měl možnost tě poznat – Eliško. Pro rodinu, pro spolužačky, pro kamarády, pro toho, kdo tě zná, vlastně pro nás všechny jsi velikým darem. A také nás obdarováváš, jak nejlíp umíš. Darem jsi a darem sloužíš!

Slova Písma Svatého, nad kterými se budeme zamýšlet, a která nám poslouží jako zaklad kázání, jsou zapsaná v listě Římanům, ve 12. kap., 6. - 8. verš.

Máme rozličné dary podle milosti, která byla dána každému z nás: Kdo má dar prorockého slova, ať ho užívá v souhlase s vírou. Kdo má dar služby, ať slouží. Kdo má dar učit, ať učí. Kdo dovede povzbuzovat, nechť povzbuzuje. Kdo rozdává, ať dává upřímně. Kdo stojí v čele, ať je horlivý. Kdo se stará o trpící, ať pomáhá s radostí.

Dary, dárky, dárečky. Dostáváte je rádi? Jak často je míváte? Jak často je dáváte? Jednou, či dvakrát do roka – na Vánoce a na narozeniny! S dárky je to občas v dnešní době veliká starost. Co máme koupit? Co se mu bude líbit? Ten už má všechno! Já když si vzpomenu, že jsem se oženil do rodiny, kde všechny členy bych dnes ani nevěděl vyjmenovat, tak mi z toho naskakuje husí kůže. Každému kupovat dárek. A zrovna je červen (NE), kde půlka rodiny slaví narozeniny. Kupovat dárky je v tomhle případě utrpení. Nejde ani o to, že nemáme čas, nejde o to, že to něco stojí, nejde o to, že bychom nechtěli někoho obdarovat. Ale především jde o to, trefit se do dárku, který na něco bude, který potěší, který poslouží. To je na tom to těžké a náročné. Napasovat dar na konkrétního člověka.

Existují však i jiné dary, které si nekoupíme, které si nevykouzlíme, nevyrobíme! Každý jsme z milosti Boží vůle obdrželi nějaké dary – charismata. Jsme takoví, jsme onací.

Pokračování na 2. straně

Konfirmace Elišky Zahradníkové

Dokončení z 1. strany

Jeden dokáže tohle, druhý tamto. U někoho jsou zřejmá hned na povrchu, ať už je to krása nebo milý úsměv. U jiných jsou naopak skryta, jde třeba o dar hudební nebo dar logického myšlení. Co dokážete nejlíp vy? Chvíli se zamyslete, co je vaší předností!
Apoštol Pavel nás i dnes vyzývá k aktivnímu užívání těchto darů: dar prorockého slova, dar služby, dar učit, dar povzbuzovat, dar rozdávat, dar stát v čele, dar starat se o trpící. Jsou i jiné dary. Někdy můžeme mít pocit, že na nás se už s dary nedostalo, jindy nám zas připadá, že si obdarování jen namlouváme.
Všichni jsme něčím obdarováni a každý má nějaký úkol. Dohromady tvoříme něco jedinečného, neopakujícího se – ve škole tvoříme třídu, v zaměstnání kolektiv, ve sportu máme spoluhráče, doma tvoříme rodinu, v kostele jsme společenstvím nazvaným jedno Kristovo tělo. Sloužíme a pomáháme jeden druhému. Ten celek nás všechny nekonečně přesahuje, ale nijak nezmenšuje smysl každého jednoho jednotlivce. Naopak ještě zdůrazňuje jeho obdarování. Společně se můžeme doplňovat, navzájem si můžeme sloužit. Jeden pro druhého můžeme být darem. Nikomu Bůh nedal všechny dary, proto jsme na sobě závislí a spolu můžeme tvořit Kristovo tělo. Takhle nás stvořil Bůh.
Kdo hledá, najde. Kdo chce, ten objeví v sobě dar, který je jeho charizmatem. Jsi tedy jedinečný, jedinečná pro tento svět. I ty Eliško. Možná už víš, co je tvojí předností, ale i když nevíš a hledáš a poznáváš, NEBOJ SE! Všechno má svůj čas. A když ten čas nastane, nezanedbej svůj dar, ale naplno ho využij.
Konfirmace, neboli potvrzení může být o tom, že poznáváme a víme o svých darech a že si jich hluboce vážíme. Cíle to jsou vysoké – nejen pro tebe, ale pro nás všechny. I ty sama můžeš přispět k celistvé dobrotě světa, aby se trhliny zla nezvětšovaly a nemnožily. Otázka však zní: Máš na to? Sama ne, ale s Bohem určitě ANO. Proto hledejme a važme si svých darů, aby naše služba mohla mít nový a lepší rozměr.

Amen

Martin Bánoci,
23. 6. 2019

Neděle 23. června byla slavnostní

Po delší době se u nás totiž zase konala konfirmace. Do sboru jsme přijali Elišku Zahradníkovou. Ke konfirmandce promluvili bratr farář v kázání a kurátorka sboru Věra Grögerová, pozdravili ji členové staršovstva a samozřejmě rodiče i mladší sestra Maruška. Slavnostní akt sledovaly z kruchty i spolužačky z teplického gymnázia. Konala se též Večeře Páně, pro Elišku, jako členku sboru, první. Po skončení bohoslužeb jsme zachovali tradici. Stejně jako předchozí konfirmandi zasadila i Eliška za pomoci tatínka Petra Zahradníka a presbyterů Pavla Jirsáka a Vlastíka Vondráčka na farní zahradě strom, vybrala si hrušeň Isoldu, která na konci srpna krásně rozkvetla. Na závěr nedělního dopoledne jsme všichni poseděli v družném rozhovoru s konzumací bohatého pohoštění z vlastních zdrojů. Elišce, která by se chtěla stát učitelkou, přejeme, aby Pán Bůh provázel její kroky na další cestě životem a čtení bible, kterou dostala darem, jí připomínalo moudrost předků. Rádi ji budeme mezi sebou vídat.

Jsme na jedné lodi

Tak nazval farář Maťko Bánoci bohoslužby, které připravil na neděli 1. září nejen pro děti. Během nich vyprávěl auditoriu před důmyslně vlastnoručně zhotovenými kulisami z krabice od křesla tři biblické příběhy: o Noemově arše, Jonášovi a velrybě a o bouři na moři, kterou utišil Ježíš. Všechny tři příběhy pak vyvrcholily závěrečným, společným: Všichni jsme na jedné lodi a máme jednoho Pána, který nad námi bdí, pomáhá a žehná nám. Za náročnou přípravu a realizaci prvních profesních bohoslužeb tohoto druhu bratru farářovi děkujeme.

Vzpomínkové shromáždění

27. června dopoledne, v Den památky obětí komunismu, se delegace z našeho sboru tradičně vydala k památníku sestry dr. Milady Horákové před Úřadem práce v Teplicích. Tentokrát jsme nebyli sami. Proslovy přednesli Pavel Horák za Český svaz bojovníků za svobodu a Konfederaci politických vězňů a Pavel Jirsák za Farní sbor Českobratrské církve evangelické, jíž byla sestra Milada Horáková členkou. Doktorka práv byla po vykonstruovaném procesu komunisty popravena 27. června 1950. Svůj osud nesla klidně a statečně, jak citoval bratr Jirsák z dopisů, které psala svým blízkým z vězení.

Kytice ozdobené trikolorou k památníku postupně položili Pavel Horák, kurátorka našeho sboru Věra Grögerová, krajský tajemník KDU-ČSL Roman Gaudyn a také žačka třídy ZŠ Koperníkova, která se pietního aktu s paní učitelkou zúčastnila. Je dobře mládeži připomínat, že naše svoboda stála životy mnoha statečných žen i mužů. Čest její památce!

Společná cyklodovolená v Orlických horách

Nádherný slunečný týden jsme od 20. do 27. července prožili na cyklodovolené už podruhé v Nekoři v Orlických horách. A měli jsme se fajn.

Nedělní bohoslužby jsme absolvovali v evangelickém kostele v Horní Čermné, zahráli si geocashing, cyklisté si v kopcovitém terénu krásně zajezdili, nechyběla rozcvička, soutěžili jsme ve sportovních i společenských disciplínách, grilovali, výletovali po okolí, slavili jubilea, narozeniny a jmeniny, zpívali i tančili. Na své si přišli také naši nejmenší, kterým pobyt na čerstvém vzduchu, stejně jako nám, svědčil. Hodně jsme se smáli a bylo nám spolu dobře. Proto už máme na příští rok zamluvený pobyt ve Strmilově na Jindřichohradecku. Fotky pořídily Pavla Gaudynová a Laďka Richterová

Panečku, to to sviští...

Píchnutí bylo letos časté. Ještě, že máme zručné lepiče

Nedělní bohoslužby jsme absolvovali v Horní Čermné

Bez rozcvičky v plavkách by to nešlo

Nechyběly oslavy...

...ani tradiční grilování v režii osvědčené čtyřky

Tak kudy, kam teď... Geocashing v přírodě

Před vstupem do podzemního krytu z 2. světové války

Fandili jsme soutěžícím

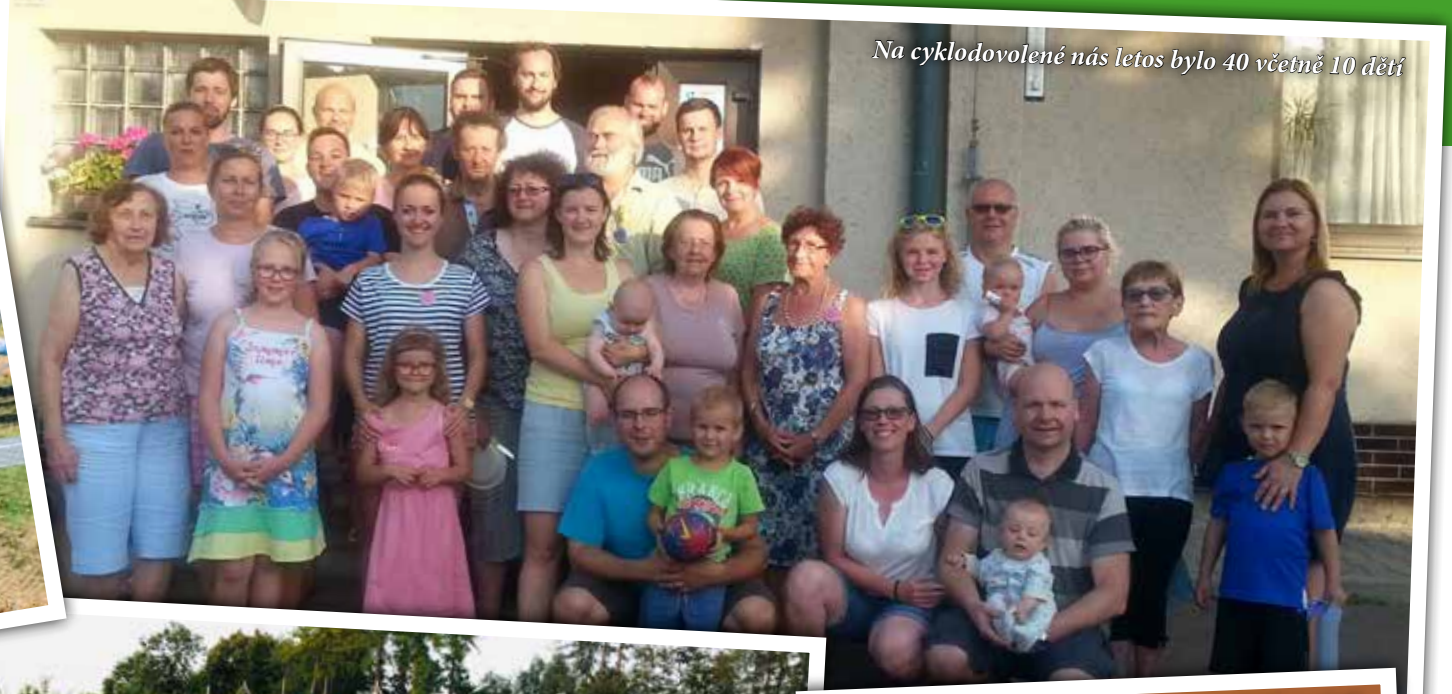

Na cyklodovolené nás letos bylo 40 včetně 10 dětí

Kamarádi někam letí a on dole musí klečet...

S písničkou na snídani, oběd i večeři

Odpočinek během cyklojízdy

I děti měly svůj den a pořádně se při něm zapotili i rodiče

Čestmír Muzikář dostal novou cyklistickou přilbu

V kraji z filmového seriálu František Věk, kterého výtečně ztvárnil Radoslav Brzobohatý

Letní Litomyšl se sochami Olbrama Zoubka

Příměstský dětský tábor

Neuplynul ani měsíc od dětského dne, když se holky a kluci na farní zahradu vrátili. Právě ta a kostel poskytly v druhém červencovém týdnu zázemí pro premiéru týdenního příměstského tábora v režii Maťka Bánociho, kterému výborně asistovaly pomocné vedoucí Rut Jelínková a Bára Jancyková. Počasí přálo, a tak byly děti hodně venku, kde zažily mnohá dobrodružství. Všichni se moc těší zase napřesrok. Možná tentokrát i s ubytováním v přírodě.

Rozloučení se Zbyškem Jonczym

Kazatel Církve adventistů sedmého dne Zbyšek Jonczy nám posloužil na kazatelně v rámci ekumeny mnohokrát. Letos na přelomu roku se rozloučil jak se třídou s rozšířenou křesťanskou výchovou z MŠ Fráni Šrámka, kde se pravidelně střídají všichni tepličtí faráři, tak i s námi na srpnových bohoslužbách. Odchází totiž na zasloužený odpočinek, i když, jak prozradil, ne tak docela. Ještě na půl úvazku bude pracovat jako nemocniční kaplan v Hořovicích. Loučení to ale nebylo smutné. V září se s manželkou stěhuje do Berouna, a ten zas není od Teplic daleko. Děkujeme za službu a těšíme se na další setkávání.

Kabelky pomohly třem dětem

Výtěžek třetího ročníku dobročinného bazaru kabelek, který v srpnu uspořádaly členky Lions Clubu Teplice Ladies ve spolupráci s OC Olympia, vynesl celkem 80 000 korun. Peníze pomohly třem hendikepovaným dětem. A protože jedno ze 40 sběrných míst po celém Ústeckém kraji bylo i u nás v kostele, děkujeme všem dárkyním, ale i kupujícím z našich řad. Na fotografii je jedno z dětí, které potřebuje ke svému vývoji pomoc – dvouletý Jáchym pojede díky úspěšné akci s maminkou na měsíční neurorehabilitační pobyt do lázní Klimkovice.

Setkání po sedmi letech

V neděli 11. srpna po bohoslužbách hostila farní zahrada vzácnou návštěvu.

Po sedmi letech s námi byla celá rodina Jílovských opět pohromadě a přivezla s sebou ještě kamarádku z Brazílie. Krásně jsme si popovídali a zavzpomínali. V pondělí 19. srpna maminka Kristýna, děti Kamila a Lukáš i kamarádka odletěli zpátky na Floridu, mladí museli do práce. Tak šťastnou cestu a zase někdy na viděnou. Tatínek Honza v září ještě zůstal s námi.

Zapište si do diáře:

- ***Sobota 19. 10. od 10 do 16 h.*** charitativní bleší trh ošacení pro Klokánek Teplice
- ***Pondělí 11. 11. od 17:30 h.*** vzpomínkové shromáždění k 30. výročí Listopadu 1989, host: RNDr. Alexandr Vondra, promítání dobových fotografií Miroslava Rady
- ***Sobota 23. 11. od 10:00 h.*** ekumenické setkání žen

Máte-li možnost, sledujte dění ve sboru ČCE také na internetu:
www.cceteplice.cz

Pravidelná shromáždění

NEDĚLE:
- 9.30 h. – bohoslužby Teplice
- 10.00 h. – nedělní škola
- 8.00 h. – každá 2. neděle – bohoslužby Duchcov

ÚTERKY:
- 15.00 h. – Klub dětí
- 16.00 h. – Konfirmační příprava
- 17.00 h. – Biblická hodina

PÁTKY, jedenkrát měsíčně:
- 18.00 h. – Ekumenické setkání mládeže každého věku
- 19.00 h. – Ekumenické setkání mužů

Kontakt:

Kancelář sboru ČCE v Teplicích,
J. V. Sládka 2006/16
Farář:
Mgr. Martin Bánoci,
tel. 722 695 008
Číslo účtu:
2100220448/2010

Sjezd abiturientů Obchodní akademie v Teplicích po 70 letech

Motto: „ Přátelské slovo nic nestojí a přesto je to nejkrásnější dar, kdy jsme se mohli po maturitě na Obchodní akademii v Teplicích scházet po celá ta léta v určitých časových intervalech".

1949 – 2019

Dne 18. května jsme měli po 70 letech sraz abiturientů OA v Teplicích. Konal se v hotelu Prince de Ligne na Zámeckém náměstí.

Když jsme v roce 1945, čtyři měsíce po skončení II. světové války, nastoupili do 1. ročníku, bylo nás 33 žáků. Po maturitě roku 1949 jsme se rozhodli, že se budeme scházet každých pět let, a to jsme také do-

drželi až do roku 1989. Po sametové revoluci jsme usoudili, že náš věk se bude krátit, a tak by bylo záhodno scházet se každý rok v květnu, a to jsme akceptovali.
Jak léta plynula, scházelo se nás vždy méně, ale byla to setkání radostná. Nebudu popisovat, co všechno nás během těch let potkalo, ale bylo toho dosti – únor roku 1948, kdy se všechno rychle měnilo – zestátnění podniků, kolektivizace zemědělství, vykonstruované soudní procesy atd. Byli jsme však mladí, a to se všechno zvládá lehčeji.

V naší třídě jsme si všichni rozuměli, nebylo mezi námi závisti. Vzájemně jsme si pomáhali při studiu a radovali se z toho, když se věc podařila. Na celou tu dobu máme krásné vzpomínky. Při posledním sjezdu se už, žel, sešli jen dvě spolužačky a dva spolužáci. I tak jsme se vzájemně radovali a potěšili v krásném prostředí hotelu Prince de Ligne na Zámeckém náměstí v Teplicích.

Jaroslava Horáková

Pozn. redakce: Třídním profesorem byl prof. Jílovský, tatínek našeho bratra Honzy Jílovského.

ČESKOBRATRSKÁ CÍRKEV EVANGELICKÁ
FARNÍ SBOR V TEPLICÍCH

Redakce děkuje všem dopisovatelům, kteří se podíleli na přípravě vydání. Grafická úprava: Jiří Vondráček. Příspěvky zasílejte na adresu: metropol1@seznam.cz, nebo osobně předejte L. Richterové. Tisk: Jiří Bartoš – SLON, Ústí nad Labem.